

des for sig, og derpaa skete der Brud ved det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde ikke noget om, hvor dette Brud skete, og det var af gode Grunde, at det ærede Medlem undlod det. Ganske vist føjede han til, at ved dette Lovforslag angribes Kassernes Selvstændighed. Jeg ved ikke, paa hvilket Punkt dette Angreb paa Kasserne sker. I Kassernes lokale Ledelse sker der ikke nogen som helst Ændring, der gribes ikke under nogen som helst Form ind deri. Der stilles nu, som Tilfældet har været hidtil, en Statsembedsmand i Spidsen for det øverste Tilsyn med disse Kasser. At denne Embedsmand tillige faar et Tilsyn paa et andet socialt Omraade, synes jeg ikke, kan siges at gribe ind i Kassernes Selvstændighed. Derfor forstaar jeg saa inderlig godt, at det ærede Medlem indskrænker sig til om denne Sag at sige, at Arbejdsdirektøren vil skade Arbejdsløsheds-kassernes Virksomhed — en blot og bar Paa-stand uden Forsøg paa at fremføre noget som helst i Retning af Bevis. Men det ærede Medlem kender sikkert saa meget til Forholdene her paa den danske Rigsdag, at han ved, at den Slags Paastande for saa vidt er overflødige, som de ikke gør Indtryk paa nogen Moders Sjæl.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, som talte paa det radikale Venstres Vegne, fandt, at Arbejdsdirektøren, som nu tænkes sat til at føre det øverste Tilsyn med Kasserne, vilde faa en uheldig Virkning, thi sagde det ærede Medlem, det bliver ikke muligt at tilvejebringe en fælles Administration. Nej, for saa vidt har det ærede Medlem Ret, det bliver ikke muligt nu — om det overhovedet nogen Sinde vil blive muligt, derom skal jeg ikke udtale mig — at søge Kassernes lokale Administration saaledes ændret, at man ogsaa indenfor det lokale Omraade nøje sammenknytter Arbejdsanvisningen under offentlig Kontrol og Arbejdsløsheds-kasserne med hinanden. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at til en mere gennemgribende Ændring vilde det ærede Medlem melde sig med Støtte af sit Parti. Det ærede Medlem udtalte nemlig følgende: „Ønsker Ministeren Ændringer i den nu-gældende Ordning, som kan skabe et endnu nøjere og navnlig mere praktisk Samarbejde mellem Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, er vi fra vor Side rede til at medvirke dertil.“ Jeg takker det ærede Medlem for denne Udtalelse, som jeg forstod, at han afgav paa sit Partis Vegne, og jeg haaber da, at ogsaa han og

det Parti, han repræsenterer, vil give deres Tilslutning til det Skridt, som nu gøres henimod en nøjere Samvirken mellem de to sideordnede Institutioner. At Skridtet saa ikke ved denne Lejlighed kan gøres saa fuldt ud, som det ærede Medlem og det radikale Venstre kunde ønske, haaber jeg, man vil se bort fra. Ingen ved heller, om ikke hele dette Forhold vil forme sig saaledes i den kommende Tid, at der deraf maatte fremvokse en Erkendelse af, at det bedste er, at Forholdet, hvad den lokale Administration af Kasserne angaar, bliver, som det er. Det er meget muligt, at det vil være det heldigste, og man bør da ikke gaa videre end til at søge Statstilsynet med begge disse parallelt løbende Omraader samlet hos en Enkeltperson. Det ærede Medlem nævnte, at f. Eks. Sygekasseinspektøren satte man ikke i Spidsen for en anden social Institution. Jo, det er netop en ret almindelig og efter min Mening ogsaa heldig Fremgangsmaade, at man gennem Repræsentanter for Staten søger at knytte forskellige sociale Omraaders Administration sammen, og hvad Sygekasseinspektørens Virksomhed angaar, maa jeg pege paa, at man har givet ham en fremtrædende Plads i Invalidefondens Ledelse for derigennem at knytte Sygekasse-lovgivningen og Invalidelovgivningen nøjest muligt sammen. Det ærede Medlem vil maaske nu sige: Ja, men han er ikke gjort til Formand. Det er han ikke af Navn, men utvivlsomt af Gavn, thi han er det ved Loven fastsatte Medlem, og der er givet ham et Hverv, som i første Række sikrer ham baade afgørende Indflydelse paa og Indsigt i alle de Sager, der kommer til Behandling. Det ærede Medlem mente at kunne hævde, at der heller ikke, hvad det administrative angaar, tilvejebragtes en Simplificering, en Forenkling ved den her foreslaede Ordning. Jeg maa i den Anledning henlede Opmærksomheden paa, at Arbejdsløshedsdirektoratet for nylig overfor Ministeriet har oplyst følgende, at i Tidsrummet fra 1. Oktober 1919 til 30. September 1920 er der til Arbejdsløshedsinspektoratet afgaaet 828 Skrivelser fra Arbejdsanvisningsdirektoratet, og i samme Tidsrum er der i Direktoratet fra Inspektoratet modtaget 746 Skrivelser. Det er dog et ganske betydeligt Kontorarbejde og i ikke ringe Grad et Omsvøbsdepartement, der her er etableret, og jeg synes, at de Herrer, som med saa stor Iver har udtalt sig imod, at man indfører Ordninger, som foranlediger Skrivelser eller Omsvøb, med begge Hæn-